Měsíčník pro zaměstnance, klienty a příznivce Charity Jeseník

OKÉNKO do charity jeseník

číslo 2 • 2021

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

v únoru to bude již celý rok, který trávíme v našich službách na pozadí pandemie koronaviru. Tím, že jsou našimi klienty především senioři, dotýkají se mnohá opatření právě jejich ochrany. A naši zaměstnanci v sociálních i zdravotních službách se tak téměř celý rok snaží plnit nové úkoly a zvládat nové výzvy, aby právě je ochránili. Přibývající únava a vyčerpání se již staly našimi společníky. A konec je stále v nedohlednu.

Když jsem na konci ledna jezdila po obecních a městských úřadech, kde jsme rozpečeťovali pokladničky Tříkrálové sbírky, často jsme zde zavedli hovor na téma současných opatření. Mnohdy jsme debatu končili slovy: „Už aby to bylo za námi.“ Všichni se již těšíme na návrat k normálnímu životu – v městech, obcích i u nás na Charitě. Vyhlížíme akce, kde se budeme znovu moci potkávat, nebo si společně někam vyrazíme jen tak povykládat, jak jsme byli zvyklí. Bez obav a beze strachu.

Proto v této době vítám alespoň jiné drobné příležitosti k odreagování od pracovních povinností. Tím, že bydlím na vesnici, blízko přírody, můžu se čas od času projít a trochu vyčistit hlavu – čerstvý vzduch a pár kilometrů v nohách vždy přináší nové podněty k zamyšlení. Více prostoru nejen k přemýšlení, ale také příležitostí k obnově svého života a vztahů budu mít v průběhu postní doby, která v polovině února začíná. Počínaje Popeleční středou tak máme dostatek času a možností, jak na svém vnitřním obrácení pracovat, ať naslouchání Božímu slovu, modlitbou, odříkáním nebo almužnou.

Kéž se nám to daří.

Helena PASCHKEOVÁ
ředitelka

Kdo slaví pětadvaceti

Konec loňského roku byl opět tak hektický, že jsme si až v lednu uvědomili, že naše dvě služby ve Vidnavě oslavily krásných 25 let od svého vzniku – Domov pokojného stáří sv. Hedviky a Vývařovna AVE. Na oslavy si sice chvíli počkají, ale určitě si zaslouží připomenout si jejich začátky.

Vývařovna AVE rozjela zkušební provoz už v prosinci 1995, ale oficiální provoz se datuje od 1. 1. 1996. Budova byla nejprve v letech 1994 – 1995 rekonstruována a kromě vývařovny v přízemí byly prostory v prvním patře upraveny k rekreačnímu využití. Vývařovna v té době vařila asi 180 – 200 obědů pro domovy pokojného stáří (v Bílé Vodě a ve Vidnavě), pro řádové sestry v Bílé Vodě, obyvatele Vidnavy a rekreanty v Bílé Vodě, Javorníku a ve Vidnavě. Později obědy také rozvážela, ale to se ukázalo ekonomicky nevýhodné a tak už dva roky obědy nerozváží. V současné době připravuje celodenní stravu pro klienty Charitních domovů, obědy pro Charitní zaměstnance a obyvatele Vidnavy a blízkých vesnic. Kromě toho vaří a prodává knedlíky a připravuje také rauty a slavnostní tabule pro různé příležitosti, případně zajistí celodenní stravování pro rekreanty.

Domov pokojného stáří sv. Hedviky zahájil oficiálně svůj provoz také od 1. 1. 1996, i když někteří klienti se do domova nastěhovali už v prosinci roku 1995. Původní kapacita domova byla 30 klientů. Po přestěhování klientů z Domova pokojného stáří sv. Františka v Bílé Vodě v dubnu 2003 se pro účely Domova využívalo také 1. patro budovy AVE, které do té doby sloužilo jako ubytovna. Od počátku prošel Domov postupnými úpravami a rekonstrukcemi, díky nimž se celková kapacita ustálila na počtu 49 klientů. V roce 2005 byla zřízena odlehčovací služba pro rodiny, která však byla na konci roku 2010 z finančních důvodů ukončena. V roce 2013 vzniká na budově AVE Charitní dům sv. Anežky pro seniory s demencí a Alzheimerovou chorobou, čímž znovu dochází k oddělení budov. Domov pokojného stáří sv. Hedviky tak má kapacitu 35 lůžek a své služby nabízí především seniorům, kteří z důvodů snížené soběstačnosti nejsou schopni nadále žít ve svém domově.

Co nás čeká v únoru...

- **Vyhodnocení a zveřejnění vítězů** Tříkrálové výtvarné soutěže.
- **Hromnice** a s nimi spojené tradice proberou v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Tradiční karneval** v Denním stacionáři Šimon v Jeseníku.
- **Valentýnská kavárnička** v Domově pokojného stáří sv. Františka.
- **Příprava jarního osení** v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě.

Čtěte dál ...

- **Oslava krásných kulatin** (str. 2)
- **Postní almužna pomáhá** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Tříkrálová sbírka** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 6)

Oslava krásných kulatin

Oslava kulatých narozenin je vždy velká událost. A co teprve oslava 100. narozenin! Tohoto krásného věku se dožila paní Marie Fačevicová z Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě, kde jí uspořádali hned dvojitou oslavu.

Paní Marie Fačevicová se narodila 13. ledna 1921 v Hrotovicích v okrese Třebíč. Měla 7 sourozenců – jednu sestru a šest bratrů. Její otec Václav Nezval byl četník a se svou manželkou Cecílií spravovali hrotovický „harest“ (vězeňské místnosti pro delikventy). Nejbližší vztah měla se svou sestrou Julií, se kterou se až do sestřiny smrti navštěvovaly. S nejmladším bratrem Vladislavem si zase dlouhá léta dopisovala. Paní Marie se sice dobře učila, studovat ale nešla. Vyučila se dámskou krejčovou a v Hrotovicích měla za svobodna a chvíli už i jako vdaná paní krejčovskou dílnu. Její šaty byly vždy ukázkou dobré kvality.

S manželem Františkem se seznámila v Brně a v roce 1948 se vzali. Manžel paní Marie vystudoval operní zpěv a po studiu se odstěhovali do Olomouce, kde zpíval jako tenor v Divadle Oldřicha Stibora. V roce 1983 paní Marie ovdověla. S manželem měli dva syny – Richarda a Marka. Nyní už má paní Marie čtyři vnuky, tři vnučky a dva pravnuky.

Paní Fačevicová byla v domácnosti a až v pozdějším věku pracovala na poště a v důchodovém věku pak také jako vrátná. Vždy milovala knížky, citáty, křížovky, hudbu, operu a divadlo. Výborně vařila a pekla.

Je jasné, že takový život za oslavu stojí. *„Oslavu a vůbec celý den se o paní Fačevicovou postarala kolegyně Romana Salvová, která je její patronkou. Dokonce si vyměnila službu, aby mohla vše připravit,“* říká Jarmila Salvová, koordinátorka péče. *„Paní Fačevicové už neudělá jídlo takovou radost jako dříve, ale potěší ji dotek a péče o tělo je jí také příjemná. A tak ji Romča udělala takový malý wellness – vykoupala ji, vyfoukala vlasy, prostě si to užily.“* R. Salvová pomohla paní Fačevicové obléct sváteční šaty a pak už přišli první gratulanti z řad zaměstnanců domova. *„Paní Fačevicová si po obědě potřebovala odpočinout, už nevydrží být dlouho aktivní. Romča pak připravila posezení, protože odpoledne za paní Fačevicovou přijel syn s manželkou. Myslím, že obě oslavy paní Fačevicovou potěšily,“* říká s úsměvem Jarmila Salvová. Dárek přinesli také zástupci města Vidnavy a přání přišlo i z města Jeseníku. My se ke gratulantům přidáváme a přejeme především pevné zdraví.

Šedé soví (s)tvoření ve stacionáři

Celoroční téma ve stacionáři je tentokrát „Duhový rok“. Zaměstnanci mají pro uživatele připravené různé aktivity a naplánované úkoly jim ladí s vybranou barvou měsíce. Pro leden zvolili barvu šedou.

V šedé barvě zaměstnanci obrazně viděli šediny jako zkušenost a moudro starších, a proto si jako další symbol této barvy zvolili sovu. V průběhu měsíce se pak tématu věnovali v jednotlivých skupinách a v každé si společně vyrobili jednu velkou sovu.

Ale tvořilo se i individuálně, různými technikami a z různého materiálu jako třeba peří, dřevo, různé přírodniny, papír nebo látky.

Poslední lednovou středu se pak domluvili a všichni přišli v šedém oblečení. Kromě tvoření krásných sov proběhla také krátká diskuze na téma moudrost a předávání zkušeností a došlo i na kvízy. V únoru je čeká barva bílá podle známé pranostiky „Únor bílý, pole sílí“.

Kalendárium

- **27. února 2014** zavítal do Domova pokojného stáří sv. Františka masopustní průvod dětí z Mateřské školy Polská z Javorníku, který klienty potěšil nejen písničkami, ale i drobnými dárky.
- **V roce 2018** se zástupci z Domova pokojného stáří sv. Hedviky zúčastnili výstavy ART BRUT 2018 ve Vidnavě, kde své obrazy vystavoval také jeden klient domova.

Stalo se ...

Křížovkářská vášeň

V Domově pokojného stáří sv. Františka zapojili své kienty do soutěže „Křížovka 2020“ vyhlášené v rámci projektu „Senioři mezi námi“. Jaká pak byla jejich radost, když hned čtyři klienti byli ve stovce vylosovaných výherců. Velkou příznivkyní luštění je 93letá klientka, která vyluštila soutěžní křížovku úplně sama. Dalším klientům občas pomohly pečovatelky. Gratulujeme a přejeme spokojené luštění.

Postní almužna pomáhá

Fotka od Salyasin z Pixabay

Postní almužna je dobrovolná duchovní formace věřících, která se koná od roku 2009 z podnětu České biskupské konference. Zapojují se do ní pravidelně i některé farnosti v děkanátu Jeseník a pomáhají tak prostřednictvím Charity Jeseník potřebným.

„Křesťanství počítá s tím, že člověk je tělo a duše. Duchovní úsilí proto zapojuje i tělo. Snaha vyjít ze sebe a žít pro Boha a pro druhé nemůže zůstat jen v citu či myšlence, proto konkrétní odepření si nějakého mlsání, jídla či zážitků tělo musí pocítit. Odříkání si a šetření pak má smysl, když prospěje druhému, který pomoc potřebuje. Postní almužna pomáhá tomu, kdo se do ní zapojí, vládnout jeho duchu nad tělem. Pro ty, kterým pomáhá, je projevem lásky.“ Takto se k Postní almužně vyjádřil Mons. Jan Graubner.

Co je to Postní almužna? Krásná formace, která funguje na jednoduchém principu: během postní doby si odřeknete některé své požitky, jako například kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, zbytečné brouzdání po internetu, luxus nebo jiné věci, jež nejsou pro život nezbytně nutné. A potom dáte do malé papírové schránky, tzv. postničky, obnos přibližně ve výši ceny požitku, který jste si odřekli. Kasičku na konci postu přinesete do kostela a církev tyto prostředky poté prostřednictvím místní Charity využije na sociální pomoc potřebným. Ústředním posláním Postní almužny je totiž spojit úsilí farností a místní Charity pro konání milosrdné lásky k bližním v nouzi.

A některé farnosti v našem děkanátu to už několik let takto dělají. V loňském roce předaly Charitě Jeseník celkem 12.717 Kč. Z těchto peněz Charita loni pomohla například rodině, která ztratila svou maminku a tím také jeden z příjmů do rodinného rozpočtu. Prostřednictvím Postní almužny tak mohli zvládnout první těžké měsíce.

Dále podpořila rodinu, která vyhořela a přišla tak o střechu nad hlavou. A pomohla také rodině, která chtěla své blízké umožnit zemřít doma, ale nezbývaly jí peníze na financování morfinu, který není hrazen zdravotní pojišťovnou. Při vysokých dávkách, který pacientka potřebovala, už na tento lék prostě rodinný rozpočet nestačil.

Jsme velice vděčni všem, kteří jsou ochotni si v postní době, která letos začíná už ve středu 17. února, něco odepřít a pak tyto prostředky věnovat těm, kteří je potřebují. Děkujeme.

Láska kvete v každém věku...

Kořeny svátku svatého Valentýna sahají hluboko do historie, a to až do roku 296. Přesto tento svátek nemá dlouhou tradici – začal se slavit až v průběhu 20. století a zná ho především mladší generace.

Vyjádřit lásku svému partnerovi nebo alespoň vystihnout, jak je pro nás ten druhý důležitý, může člověk v každém věku. Partnerské vztahy jsou i pro seniory velmi důležité. Proto si tento svátek v Domově pokojného stáří sv. Františka již po třetí připomenou společně s klienty Valentýnskou kavárničkou. Ve společenské místnosti, vyzdobené symboly zamilovaných, připraví společné setkání s klienty u kávy a sladkého pohoštění. Zaměří se na skutečný důvod, proč je od pradávna „Valentýn“ slaven a vzpomenou si na ty, kteří měli a mají v jejich srdcích nenahraditelné místo. Pečovatelky také připravují pro klienty malé překvapení, ale to nebudeme prozrazovat.

Stane se ...

Připravujeme se na jaro

Ačkoliv to venku v těchto dnech ještě nevypadá, dny se pomalinku prodlužují a jaro se naštěstí neúprosně blíží. Velikonoce jsou v letošním roce brzy a to již na začátku dubna. V Charitním domově sv. Anežky proto plánují na konec února spolu s klienty zasadit obilí, aby se stihlo do Velikonoc pěkně zazelenat a měli tak připravenou pěknou výzdobu.

Než začne postní doba

Postní doba letos začíná už v polovině února a tak je potřeba si ještě trošku užít masopustní veselí. Ve stacionáři si tento čas zpříjemní při tradičním karnevalu, který bude tentokrát spojen s jejich barvou měsíce – bílou. To na domovech si o masopustu budou povídat, připomenou si všechny tradice a možná dojde i na nějaké přípravy a ochutnávky masopustních jídel.

Napsali o nás...

Domovy seniorů čekají na očkování

„...Část našich klientů a zaměstnanců covid prodělala a momentálně skončila karanténa ve Vidnavě. Zájem tak není zdaleka stoprocentní (hlavně u zaměstnanců) a očkování rozhodně nebude povinné.“

Vyjádření H. Paschkeové, ředitelky CHJ pro Jesenický týdeník - 19. 1. 2021

„Můžete je jen doprovázet,“

říká o domácí hospicové službě Marie Michálková

Jedna z oceněných zaměstnankyň, která ačkoliv už by si mohla užívat důchodu, stále vyráží za svými pacienty do terénu. Neošetřuje jen rány, nedělá jen odběry a předepsané úkony, ale léčí i svým úsměvem a laskavým slovem. O tom, jak vnímá svou náročnou práci zdravotní sestry v terénu, o svých začátcích v Charitě, koledování, ale také o rodině jsme si povídali v našem rozhovoru.

Do Charity Jeseník jste nastupovala po delší rodičovské dovolené. Jak vlastně máte velkou rodinu?

Do Charity v Javorníku jsem nastoupila po 28 letech „rodičovské dovolené“ a práce v domácnosti. S manželem jsme vychovali osm dětí. Měli jsme menší hospodářství, takže práce bylo dost. Teď už téměř všechny děti „vylétly z hnízda“ a mají své rodiny. Minulý rok se nám narodili tři vnuci, takže máme celkem 22 vnoučat. Bohužel po téměř 40 letech společného života byla manželovi zjištěna zhoubná nemoc a v květnu 2019, devět dní po svatbě naší dcery, odešel na věčnost.

Když jste nastupovala do Charity Jeseník, pracovala jste chvíli v terénu a pak v Domově pokojného stáří sv. Františka. Jaké byly Vaše začátky?

Nastoupila jsem do terénu v Javorníku a začátky byly krušné - především práce s počítačem. Ošetřovatelská péče o pacienty mě těšila, starší a potřební lidé mi byli vždy blízcí. Myslím, že to začalo už v dětství, kdy mě tatínek brával na návštěvy k opuštěným a chudobným lidem. Při nástupu do Charity jsem ještě musela skloubit své dálkové studium Křesťanské výchovy na UP v Olomouci, které jsem započala rok předtím. A najednou bylo všeho moc: rodina, nová práce, studium. Zvládla jsem to díky podpoře svého muže, a jak říkám zcela vážně - s pomocí Boží. Do Domova pokojného stáří sv. Františka jsem nastoupila, abych měla praxi s pacienty u lůžka. Byla to jiná práce než v terénu, líbila se mi. V kapli byly varhany, doprovázela jsem na ně při mši svaté i mimo ni. Po roce praxe jsem skoro přemýšlela, jestli nezůstat. Ale práce v terénu zvítězila.

A jaký byl pak přechod z domova do domácí zdravotní péče?

Přechod z domova do terénu byl přirozený, vracela jsem se tam, kde jsem začínala, jen jsem nastoupila do Žulové. Práce v Domově je jiná, má svůj denní řád, pracuje se v teple, máte kolem sebe kolegyně, můžete se poradit, sdílet. Terénní péče je různorodá - každý den je jiný, s jinými pacienty, v horkých letních dnech, v dešti, v zimě. O stavu pacientů informujeme lékaře a provádíme naordinované výkony.

Být zdravotní sestrou v domácí zdravotní péči je hodně náročné zaměstnání. Co máte na své práci ráda?

Na to je jednoduchá odpověď: pomoc lidem nemohoucím, trpícím, opuštěným. Když mají bolesti, mohu ulevit injekcí. Když se nemohou dopravit k odběrům, přijedu já k nim. Když jim nemá kdo převázat rány, převážu je. Když nevidí už smysl ve svém stáří, bolestech a trápení, mohu je potěšit. Někdy objetím, někdy připomínkou, že každý život má svůj smysl a naději. A pak mám ráda na své práci rána, kdy vyjíždím za pacienty při východu slunce krásnou přírodou, do

míst, kde jsem ještě nebyla. Nebo v jarním dešti. Tak idylické už ale není, když auto přimrzne po velkém nočním mrazu a vy se nemůžete rozjet, zatímco pacienti čekají na odběry. Což se mi stalo nedávno. Ale dobře to dopadlo, auto si po pár minutách dalo říct (směje se).

Je něco, co Vám naopak ubírá sil?

Víte, že si nemůžu na nic takového vzpomenout.

Poskytujete také domácí hospicovou službu. Co je na doprovázení umírajících pro Vás nejtěžší?

Hospicová služba je náročná, ale zároveň obrovsky naplňující. Když pomůžete umírajícímu člověku a jeho rodině zvládnout odchod na věčnost. Těžké je to, že nemůžete zmírnit žal blízkých, můžete je jen doprovázet, nabídnout duchovní podporu. A když při hovoru s umírajícím, zda by chtěl kněze, uslyším „ano“, mám velkou radost. Lidé totiž někdy netuší, jak velká je to pomoc pro umírajícího.

Jste jedna ze zaměstnankyň Charity Jeseník, která letos dostala Cenu biskupa za přínos v charitních službách. Ceremoniálu jste se ze zdravotních důvodů nemohla zúčastnit, přesto – co pro Vás toto ocenění znamená?

Ocenění bylo pro mě překvapením, nejsem si vědoma nějakých zvláštních zásluh. Ale těší mě medaile sv. Hedviky. Sv. Hedvika je mi blízká tím, že byla matkou sedmi dětí a starala se o nemocné a chudé. Prostě sympaťačka, která to v životě neměla vůbec lehké. Ocenění si vážím a děkuji za něj.

Jste také pravidelným tříkrálovým koledníkem. Co Vám nejvíc chybělo, když jste letos nemohla jít koledovat?

Letošní tříkrálové koledování nejvíc chybělo starším lidem, protože ne všichni znají pana Onlina (směje se). Chybělo také pravidelným koledníkům. Já jsem si našla způsob: při návštěvách se lidí ptám, zda jim mohu posvěcenou křídou napsat na dveře K+M +B+, což znamená „Bůh žehnej tomuto domu“. Lidé většinou souhlasí a jsou rádi.

A poslední otázka: kde berete energii pro svou náročnou práci a velkou rodinu?

Aby člověk dělal takovou práci, musí být srovnaný se životem „tady“ a „potom“. Já jsem dostala od svých rodičů dar: vedli mě k víře v Boha nejen slovy, ale i skutky. Tatínek mě přivedl od 11 let ke hře na varhany, jsem tudíž při mši svaté i užitečná. Tam beru i tu energii. A velká rodina? Ta moje se zmenšuje. Ale vnoučat přibývá. Skoro všechny děti už mají své rodiny, takže když se v létě sejdeme na narozeninových oslavách, bude nás letos 40. Pořizujeme stále větší hrnce (směje se).Abych odpověděla na poslední otázku: energii a sílu mi dává víra, velká rodina a lidé, kterým pomáhám.

Děkujeme za rozhovor.

Marie Michálková – medailon

Je nejstarší z pěti dcer varhaníka Jiřího Šnajdra z Mikulovic. Sama má velkou rodinu - 8 dětí a 22 vnoučat. Těší ji zahrada, ráda cestuje, dřív také ráda chodila na běžky. Při bohoslužbách hraje na varhany a velmi ji těší malé spolčo dětí, kterému říkají „křesťanda“ (Křesťanská výchova), kde se seznamují s Biblí.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Bělá pod Pradědem	22 663 Kč	Písečná	6 845 Kč
Bernartice	12 568 Kč	Skorošice	25 442 Kč
Bílá Voda	922 Kč	Stará Červená Voda	8 457 Kč
Černá Voda	9 592 Kč	Supíkovice	4 478 Kč
Česká Ves	22 717 Kč	Uhelná	2 458 Kč
Hradec-Nová Ves	3 220 Kč	Vápenná	11 658 Kč
Javorník	16 389 Kč	Velká Kraš	7 889 Kč
Jeseník	64 981 Kč	Velké Kunětice	4 331 Kč
Kobylá nad Vidnavkou	3 771 Kč	Vidnava	25 646 Kč
Lipová-lázně	17 277 Kč	Vlčice	7 817 Kč
Mikulovice	12 435 Kč	Zlaté Hory	21 209 Kč
Ostružná	4 888 Kč	Žulová	14 105 Kč

Kasičky stacionární	331 758 Kč
Kasička online (k 31. 1. 2021)	36 590 Kč
Celkem	**368 348 Kč**

charita jeseník

Poděkování

Jak už jsme psali několikrát - letošní Tříkrálová sbírka byla úplně jiná, než předchozí ročníky. Ale ukázala nám zase nové možnosti a hlavně jsme objevili, že je pořád kolem spousta úžasných lidí, kteří nabídnou pomocnou ruku.

A proto bychom chtěli touto cestou poděkovat všem, kteří nám v letošní Tříkrálové sbírce pomohli. Děkujeme našim koordinátorům v městech a obcích za pomoc s organizací, roznosem a umístěním kasiček, ale také s jejich sběrem po ukončení sbírky.

Velice děkujeme všem ochotným lidem v obchodech, lékárnách, firmách, knihovnách, poštách, úřadech a dalších místech, kde nám umístili kasičku a lidé k nim mohli přijít a přispět na dobrou věc. A když jste od nich ještě slyšeli, že vám fandí, že vaši práci obdivují, že kolikrát přihodili do kasičky své „tringelty“, není pochyb, že na tom ještě nejsme tak špatně, když se pořád nachází takto báječní lidé.

Děkujeme také všem dárcům, že si našli cestu, jak přispět na dobrou věc a především potřebným lidem. Vždyť letošní výtěžek jde na vybavení Charitní prádelny, která už novou pračku a sušičku nutně potřebuje. A nové auto do Charitní pečovatelské služby už je také potřeba, protože když se nemůžete dostat za svými klienty, je to velký problém.

Děkujeme také našim kolegům, kteří při výpadku hlavní koordinátorky Tříkrálové sbírky pomohli s organizací, telefonováním, nebo že s námi objeli všechny obce a města, i když měli své práce nad hlavu.

A pokud jste nestihli do Tříkrálové sbírky přispět, máte ještě šanci. Tříkrálový účet je stále otevřený: **66008822/0800,** variabilní symbol Charity Jeseník: **77708008**. Nebo můžete jít přes pana ONLINA, je doma.

Duchovní zamyšlení

Moje milá charitní rodino,

v polovině února vstoupíme Popeleční středou do postní doby. Kam upřít v postní době svůj zrak? Je to prosté. Pohled na Ježíše umírajícího na kříži z lásky k člověku nechť je naším kompasem. On totiž ukazuje:

- směrem k Bohu = mlčí s pohledem upřeným k nebi,
- směrem k člověku = podstupuje utrpení a smrt pro nás,
- na nás samotné = vybízí k osvobození od egoismu.

Postní doba sice začíná popelcem, ale dovršuje se zapálením velikonoční svíce. Směrovka kompasu nás vede křížovou cestou k velikonoční radosti zmrtvýchvstání.

Vykročme na cestu postní dobou.

P. Dr. Jan Larisch
prezident DCHOO

Listárna

Vážená paní magistro,
dovoluji si k Vašim rukám zaslat s velikou úctou poděkování za práci, kterou Charitní pečovatelská služba, jejíž jste vedoucí, vykonává.
Dovolte mi prosím, vyjádřit Vám a Vašim kolegyním pečovatelkám, velikou úctu k práci, kterou provádíte. Bez takové pomoci, která není jen běžnou práci, ale určitě i posláním, by byl život seniorů, kterým pomáháte a o které pečujete, daleko složitější.
Dovolte mi dále vyjádřit samostatné poděkování za poskytovanou pomoc pro mého otce Ing. Radomíra Komínka ze Žulové, který využívá laskavé pomoci pečovatelky Žanety Kargerové. Pro mě, jako pro syna, který je vzdálen přes 300 km od svého otce, by nebylo možné mu zajistit takový spokojený život v jeho domově, který jste mu schopni zajistit Vy a především pečovatelka Žaneta Kargerová, kterou si můj otec velice oblíbil. Povedl se mezi oběma vytvořit velice hezký vztah a já velice rád slýchávám chválu a vyjádření spokojenosti s činností této pečovatelky. Takové zprávy jsou rovněž velkou pomocí pro mě, pro syna, který má o svého otce přirozeně velké obavy.
Děkuji a přeji Vám a Vašim kolegyním v roce 2021 vše nejlepší, pevné zdraví a především úspěšné počínání ve Vaší nenahraditelné činnosti.
S pozdravem

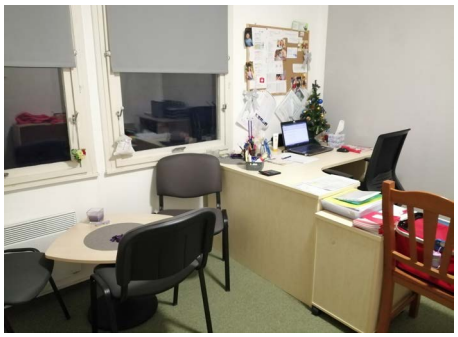
Radomír Komínek, Brandýs nad Labem

Informujeme

Trošku víc prostoru

Naše terénní služby – Charitní pečovatelská služba a Domácí zdravotní péče – sdílejí už nějakou dobu v Žulové a Javorníku kanceláře. V Žulové je kancelář velká a obě pracovnice mají dost místa, ale v Javorníku se poslední dva roky sestřička s pečovatelkou „mačkaly“ v jedné malé pronajaté kanceláři v budově bývalého Úřadu práce v Javorníku. Ve chvíli, kdy mělo být území Javornicka posíleno o další zdravotní setru, bylo potřeba najít vhodnější prostory. Naskytla se možnost využít „zahradní“ domek v areálu Domova pokojného stáří sv. Františka, kde sice prostory byly, ale bylo potřeba je nejprve upravit – vymalovat, vyměnit zámky, vystěhovat přebytečné věci… Ale vše se podařilo a od prosince už naše pracovnice mají své zázemí. Protože se však jedná o služby terénní, není tak jednoduché je v kanceláři sehnat, proto doporučujeme vždy raději předem zavolat. Telefony najdete na našich webových stránkách. A připojujeme fotku, kde naše kolegyně nyní mají své zázemí a fotku kanceláře pracovnice pečovatelské služby.

Poděkování

Srdečně děkujeme

všem, kteří v roce 2020 podpořili Charitu Jeseník darem, finančním příspěvkem nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Velmi si vážíme Vaší pomoci.

Děkujeme Ministerstvu práce a sociálních věcí, Ministerstvu pro místní rozvoj - Integrovanému regionálnímu operačnímu programu, Ministerstvu zdravotnictví, Olomouckému kraji, Moravskoslezskému kraji a Úřadu práce.

Městům a obcím:
Bělé pod Pradědem, Bernarticím, Černé Vodě, České Vsi, Havířovu, Hradci-Nové Vsi, Javorníku, Jeseníku, Kobylé nad Vidnavkou, Lipové-lázním, Mikulovicím, Orlové, Praze 13, Skorošicím, Spálovu, Staré Červené Vodě, Supíkovicím, Uhelné, Vápenné, Velké Kraši, Vidnavě, Vikýřovicím, Zlatým Horám a Žulové

Nadacím: Nadačnímu fondu ANIMA, Výboru dobré vůle - Nadaci Olgy Havlové, Renovabis a Nadaci Agrofert

Mezi podporovatele a partnery Charity Jeseník dále patří:
Arcidiecézní charita Olomouc; BAJA - ženy Javorníku, z.s.; Biskupství ostravsko-opavské; cbData, s.r.o.; Diecézní charita ostravsko-opavská; Doke Stroke s.r.o.; DORG, s.r.o.; Ennea caffe s.r.o.; JESBENE s.r.o.; MUDR. Irena Hojgrová s.r.o.; Charita Česká republika; Charita Zábřeh; Institut Krista Velekněze, z.s.; Knihkupectví Domeček; Pravoslavná církevní obec v Jeseníku; Stavitelství Knotek s.r.o.; Sun Ski sport s.r.o.; ŠKODA AUTO a.s.; Web4Soft Internet s.r.o.; Ing. Babják Jan; Radomír Daněk; Miroslava Hochmaulová; Jana Hradilová; Ing. Marta Hrušková; Ing. Eva Jedličková; Jiří Jura; Vladimír Klimeš; Jaroslav Komínek; Aleš Koníček; Jiřina Králíková; Jan Maceček; Ing. Tomáš Mikeska; Mgr. Milada Mrázková; Ing. Stanislav Mrňka; Věra Nováková; Milan Pařenica; Aleš Procházka; Soňa Pruchnická; Jaroslava Sojková; Blanka Stejskalová; Ing. Milan Uhlíř; Libor Veselý; Pavel Vičík; Marie Wiednerová; kolektiv učitelů ZŠ Javorník

Velice děkujeme ***našim zaměstnancům*** za jejich ochotu a pomoc potřebným.

Dále děkujeme ***dárcům veřejné sbírky*** a ***koledníkům a dárcům Tříkrálové sbírky*** na Jesenicku.

Děkujeme také všem, kdo na nás myslíte v modlitbách a přímluvách.

OKÉNKO DO CHARITY JESENÍK. Vydává Charita Jeseník, Zámecké nám. 2, 790 01 Jeseník, e-mail: info@jesenik.charita.cz, www.jesenik.charita.cz. Evid. číslo MK ČR E 21317, č. 2/2021, vychází měsíčně, IČ: 60339241. Vydáno v Jeseníku, dne 1. února 2021